

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

"העולם הזה" 1153 תאריך: 31.10.1959

בגליון. העולם הזה, השבוע לפני 25 שנה, הגישה הכתבה המרכזית, חידון בחירות 1959, אשרות כמעט-מדעית לקבוע את הרשימה שעבורה יצביע הקורא, לפי התשובות שיתן על 20 שאלות, שעמדו ברומן של עולם לקראת הבחירות לכנסת החמישית. מן השאלה, האם הכנסת הבאה צריכה לכלול הרבה יותר מבני ערות המזרח? עד לשאלה, האם יש לבטל את גיוס-החובה של הבנות (לצה"ל)?

הכתבה, המלך ואני? סיפרה על קורותיה של אשת מומחה ישראלית בניגריה, אשר נפגשה בארצות-הברית, מלך חבל אפריקה, ורקדה בחצר-המלכות, בדיוק כפי שגולדה מאיר, רקדה בעת ביקורה שם, שנה קודם לכן, עם הכרזת בגאנה השכנה. בכתבה נחמה, לא אייראייאיי סוסר על תצוגת-האוסנה הראשונה לקראת עונת-החורף '60 (חליפות סרוגות וכמה חליפות עם זאקטים עד אחרי הבירכיים) שער הגליון: קיביות הבחירות, שעליה מופיעים מנחם בגין של חירות, דוד בן-גוריון של מסאי ויגאל אלון של אחדות העבודה.

★ תה ועוגות עם דולצ'ין שירים ושורות עם חוסיין

בחירות

סקסאפיל במיספרים

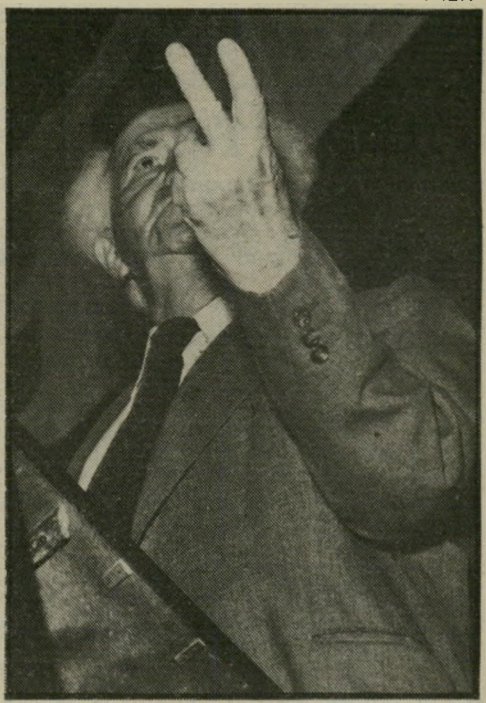
מודעות בעיתונים, כרות-דחוב והזמנות פרטיות שנשלחו בדואר, הומינו את הבחור לכוא למקום פלוגי כדי לשמוע את דברי הנואם אלמוני על בעיות-השעה. כתבי העולם הזה בחרו שש מתוך 24 אסיפות שהתיקיימו בתל-אביב לברה, בסוף שבוע זה, ואשר היה בהן כרי לספק תמונה של מאמץ-השכנוע המיפלגתי בי שעה ה-11 לפני פתיחת הקלפי.

על מהלך שראש ושמעו דיווחו

כתבי העולם הזה: הגברת רונבנאום קיבלה את פניו בלכבות. בבקשה, אמרה, ללא הפתעה, והובילה אותי לטרקלין ביתה שברחוב ברדיצ'בסקי 25. בטרקלין ישנו באתה שעה ארבע נשים. אה, איזו הפתעה. יש גם גבר. הארבע חיכו להופעתו של ליאו דולצ'ין, חבר הנהלת הסוכנות היהודית, שהיה צריך להרצות מטעם מיפלגת הציונים הכלליים. מרי רגע נוספו אורחות נוספות.

סוכר, סכרין ופיחות. דולצ'ין הגיע. גבר אהוד מאוד, בעל הופעה מקסימה של סניור מכסיקאי. הוא חיך לגברות כביטחון של מרצה מנוסה. הוא כבר הופיע ביותר מ-80 מסיבות-הסברה כאלה, מאז פתחו הציונים הכלליים את מערכת-הבחיירות שלהם. את הפגישה הראשונה ערכנו בבית מר לבנון (חיים לבנון).

מאז שינה את שמו הפרטי לאריה, וגם הגרש נשמטה מעל הצדי.

בי"גי ער, טדי ישן כבר אז. לפני בהיותו מנכ"ל משרד ראש-המשלה (ושמונה שנים

זאראש עיריית תל-אביב), הסביר רה הגברת רות אלטבואר, האחראית לענף זה של הסברה. היו אסיפות של 50-40 ואפילו 80 נשים.

ספרים

מה שיש ומה שאין

את אשר בחרתי (אנתולוגיה לשירה הישראלית, בעריכת יונה דוד, הוצאת הדר, 288 עמודים) הוא קובץ של שירים ושורות מחורוזות, המאפשר למשוררים ישראליים ולכאלה הידועים כמשוררים ישראליים, לומר את מה שיש להם ומה שאין להם לומר בתחום השירה הישראלית.

65 שמות שונים, החל כיעקב פיקמן, יליד בלצ'י, בסרביה (1881), ואסתר ראב, ילידת פתח-תיקוה (1899) וכלה בראשד חוסיין, יליד מוסמוס (1936) ודליה רביקוביץ, ילידת רמת-גן (1936), התבקשו על-ידי עורך המאסף לבחור את שירם האהוב ביותר עליהם ואם אפשר, להנמק מדוע בחרו בו.

התוצאה: מכול של שירים, השרים כמעט על כל דבר שנעולם — החל מרבי לוי-יצחק מברדיצ'ב (ולמן שני אור) ועד רחובות פאריס (חיים גורי) וגיטו וילנה (אבא קובנר) — חוץ מעל נושאים ישראליים. היחיד ששיריו עוסק בנושא ישראלי מודגש, הוא דווקא המשורר הערבי שבחבורה, ראשד חוסיין, אשר על אחיו גאזי ש.המוות: אלילו זה המטורף הר-מיע פתע: לפני שנים עשרת בא, וייתבצב בפתח. ולעת לכתו, וילך גאזי, הוא אחי איתו!

לפני שנבחר כראש עיריית ירושלים) גילה טדי קולק (משמאל) את כישורו לחטוף תנומה בכל הזדמנות. אז זה היה בעת נאום של בן-גוריון באסיפת בחירות.

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

הגני נכה צה"ל, חסר-כל ובמצב כלכלי קשה מאוד. אני פונה אל הציבור לסייע לי, אם בכסף, אם בצורה אחרת, כגון מוצרי-בית, מזון, ביגוד וגם אשמח לקבל או לרכוש בוויל טלוויזיה ציבוענית (אפשר משומשת וישנה). כמו כן אני מעוניין לגור אצל קשישה דליים, או תמורת תשלום סימלי, ואני מוכן להשגיח ולעזור לקשישה.

נא לפנות אל חיים, ת"ד 46385, חיפה.

גם זה וגם זה וגם זה

קורא מאיר את אריה דולצ'ין (העולם הזה 24.10) מ-16 זיוונים נוספות.

זה נכון שאריה דולצ'ין נהנה מאוד לחלק מתנות מקרן יז"ר הסוכנות, אבל, האמינו לי, שעוד יותר הוא נהנה מנאווי-הכבוד שאותם אסף, במשך 28 שנותיו כארץ, ורק את חלקם אני מביא להלן:

דולצ'ין הוא אורח כבוד של רמת-גן, רחובות, אשקלון, נצרת עילית, קריית-מוצקין וכרמיאל ויקיר המועצה המקומית דלית אל-כרמל; הוא גר ברנור בכנרת-לאומית-ישראל וגוברנור של מועצת-הנגידים של קרית-היסוד; הוא חבר-כבוד בחברת-הנאמנים של האוניברסיטה העברית, חבר הנהלת אוניברסיטת תל-אביב, חבר בחבר הנאמנים של אוניברסיטת חיפה, חבר

דולצ'ין במיסדר אבירי-הגריל

הנהלת יד חיים וייצמן, חבר הנהלת בית-התפוצות, חבר הנהלת התימורת הפילהרמונית וגם נשיא הכבוד של בית שלום-עליכם בתל-אביב, וזה רק אפס קצהו.

זרז' בלאווי, ירושלים

על עלבון, צער ומנת-מישכל

הקוראת פריאל מבקשת לשתף את הקוראים בתחור שותיה אחרי צפיה בתוכנית טלוויזיונית.

בתום הקרנת עוד פרק בסדרה אנשים במילואים חשתי תחושת עלבון וצער. עלבון על כך שהנהלת הטלוויזיה, מתייחסת למנת-המישכל של הצופה הממוצע כאל מנת-מישכל של אימכציל. צער על כך, שקרוב לוודאי לא יחול שינוי ברמת-התוכניות של הטלוויזיה.

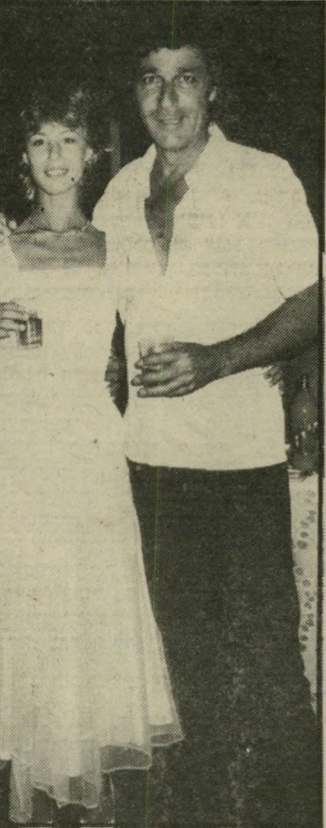
רחל פריאל, רמת-גן

מה שמו האמיתי של הארון פביאן

לקוראת רבינא יש בעיה עם שם-המישפחה של הזולת.

לא יכול להיות שהמהנדס דוד פביאן, בעלה של השחקנית מירי פביאן (העולם הזה 24.10), קוראים לו פביאן, הוא פשוט לא נראה פביאן. רות רבינא, ראשון-לציון

הקוראת רבינא צודקת. שם המהנדס, שהוא בעלה של השחקנית מירי פביאן, הוא דוד בלון. והיא לא ראתה צורך להחליף

לוקוב והרשפי גברת בחתונה

אותו. בתעודת-הזהות כתוב מירי בלון. זה כפי שהיא מסבירה, בשביל הרשויות.

נא לדייקו

קוראים מגיבים על זיהויים בהעולם הזה.

הצייר בתצלום (העולם הזה 3.10) הוא אכן יורם לוקוב, אבל הגברת לצידו איננה אשתו. הגברת היא חנה הרשפי, בתו של אבר'מלה (לוי), המצייל. והתמונה צולמה בחתונתה של חנה.

חיים אבן-חן, תל-אביב

ברצוני להעיר כי פרט לכתוב הנכון של שמי, אשר שורבב לעיתון (העולם הזה 24.10) ללא ידיעתי, כל הפרטים האחרים הם חסרי-שחר.

רמי ארשה, ירושלים

הערות של דובר משרד-התיקורת אושה מתייחסת לידי עה על הדחתו הצפויה מתפקידו על-ידי שר-התיקורת החדש אמ' נון רובינשטיין.

גם ויסקי, גם סקוטי

אסור לשכוח עובדות חשובות. סיפרתם על מאני שינוול, שהגיע לגיל מאה, וגם הספיק להיות שרה-הגנה יהודי בממשלת בריטניה (העולם הזה 24.10). אבל למה לא הזכרתם כמה הוא אוהב ויסקי עד עצם היום הזה?

הסיבה היא, אם לא ידעתם, כי שינוול ייצג תמיד, בעשרות שנותיו כפרלמנט הבריטי, רק איזורי-בחיירה סקוטיים.

גידעון גרממן, גבעתיים